

[Victor Gram.]

nu maa være inde til en Regulering af disse Forhold i Overensstemmelse med det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

From: For at der ikke skal herske nogen Misforstaaelse, vil jeg straks sige, at der ikke kommer noget ud af dette Lovforslag — i hvert Fald ikke med mit Partis Stemmer.

Aarsagen hertil er først og fremmest det Stykke i § 2, der bemyndiger Kommunalbestyrelserne til at fastsætte Antallet af Motorkøretøjer til erhvervsmæssig Personbefordring og Takster for Kørsel inden for Kommunens Omraade. En saadan Bestemmelse er efter vor Formening et Stykke Monopollovgivning, som vi maa anse for i allerhøjeste Grad skadelig, og vi vil overhovedet ikke kunne antage dette Afsnit som Forhandlingsgrundlag.

Det lyder for mig ogsaa mærkeligt, at en Regering, der ellers har Bekæmpelse af Monopoler paa sit Program, her søger at begrænse et frit Erhverv, saa at den Konkurrence, der ellers maatte være en vis Garanti for Prisen over for Publikum, bortfalder. Over for de Interesser, der her søges varetaget, staar efter vor Formening ogsaa Publikums Interesser, og de turde da vist have en vis Betydning for det høje Ting.

Desværre falder dette kun alt for godt i Traad med Tendenser i andre Lovforslag, som den højtærede Justitsministers Kolleger tidligere har fremsat her i Tinget. Jeg tænker her paa Jordlovsforslaget, Lovforslaget om Tvangsudlejning af Værelser og delvis ogsaa Valglovsforslaget. Den høje Regering synes stadig i sine Dispositioner uanset Valgresultatet at gaa ud fra, at der er et socialistisk Flertal her i Tinget, og det er et noget besynderligt Udtryk for den Samarbejdets Aand, som den høje Regering saa tit har efterlyst og selv bekender sig til, Tinget her igen stilles over for.

Vedrørende Lovforslaget i øvrigt kan vi fra mit Partis Side tiltræde en Ændring af de nugældende Bestemmelser angaaende de Betingelser, der gælder for Godkendelsen som Kørelærer. Min Partifælle, tidligere Justitsminister Elmquist, har da ogsaa givet dette Udtryk i et Lovforslag, fremsat her i Tinget den 13. December 1946, et Lovforslag, der i Korthed gik ud paa, at man for at opnaa Godkendelse som Kørelærer skulde være fyldt 25 Aar, have ført en hæderlig Vandel og jævnlig i de sidste 3 Aar have ført Motorkøretøj, efter min Mening et moderat Forslag, og jeg beklager, at det ikke blev ophøjet til Lov. Disse Bestemmelser er op-

retholdt i det foreliggende Lovforslag, og for saa vidt kan mit Parti tiltræde dette. Det samme gælder Bestemmelserne i Stykkerne 7—9 i § 1, gaaende ud paa, at Spørgsmaal om Ophævelse af Godkendelsen paa Grund af uheldig Vandel eller Forseelser mod Straffeloven skal afgøres ved Domstolene i Stedet for af Politiet; det er en Ændring, som vi gerne vil medvirke til.

Men derudover tør det nok antydes, at Forskellen mellem de to Lovforslag er mere end blot redaktionel. I den tidligere Regerings Lovforslag var der en Bestemmelse om, at en Kørelærer, der havde virket tilfredsstillende i 5 Aar, skulde være fritaget for paa ny at aflægge Prøve for at opnaa Godkendelse. Jeg beklager, at denne Bestemmelse er udgaaet i nærværende Lovforslag, og vi forvort Vedkommende vil søge at vinde Flertal for at faa den genindsat. Vi maa finde det meningsløst, at en erfaren Kørelærer, der har virket til alles Tilfredshed, og som i øvrigt opfylder de Betingelser, der stilles, skal underkastes en fornyet Prøve.

En principiel Ændring er derimod Bestemmelsen om en obligatorisk Prøve for Kørelærere, og jeg vil slet ikke lægge Skjul paa, at vi inden for vort Parti ikke er enige om Betimeligheden af en saadan obligatorisk Køreprøve. Men jeg kan i hvert Fald paa Partiets Vegne erklære, at vi vil være villige til at forhandle om Spørgsmaalet i et Udvalg, og ogsaa se paa det med Velvilje, saafremt der kan skabes en vis Sikring for, at en saadan Bestemmelse ikke vil komme til at virke monopolskabende.

Hvad angaar Adgangsbegrænsningen i Lovforslagets § 2, behøver jeg vist ikke at fremkomme med nogen yderligere Forklaring af vor Stilling ud over de Bemærkninger, jeg fremsatte til Indledning, og jeg haaber, at der maa kunne skabes et Flertal for en eftertrykkelig Tilbagevisning af dette Stykke Socialiseringspolitik. Kørelærererhvervet er et særdeles betydningsfuldt Erhverv, baade naar henses til det stigende Antal Motorkøretøjer og til Trafiksikkerheden i Almindelighed, og vi vil gerne fra vor Side medvirke til en betryggende Ordning, der tager rimeligt Hensyn til Erhvervets Frihed og til alle de Faktorer, der virker fremmende paa Opdragelsen af vore Kørelærere og derved igennem bidrager til at skabe større Sikkerhed i Trafikken.

Paa dette Grundlag vil vi være at finde i det Udvalgsarbejde, som jeg regner med maa blive Resultatet af denne Forhandling.

Carsten Raft: Jeg hører til den aldrende Del af Medborgere, der fik deres første Køre-